

FILOZOFICKÁ FAKULTA
UNIVERZITY KARLOVY
V PRAZE

Oponentský posudek diplomové práce Barbory Holubové

Vedoucí práce: doc. PhDr. Tomáš Duběda, PhD.

Oponent: PhDr. Olga Nádvorníková, PhD.

Ústav románských studií FF UK

Název diplomové práce: Valence francouzských adverbii

Obsah práce. Předmětem předkládané diplomové práce je korpusová analýza valence francouzských adverbii, zejm. adverbii na *-ment*. Teoretická část práce přehledně shrnuje syntaktické a sémantické fungování francouzských adverbii a vysvětluje možnosti aplikace terminu valence na tuto kategorii. Empirická část práce je založena jednak na předběžném vyhledání valenčních adverbii v elektronickém slovníku *Le Petit Robert*, jednak (především) na výzkumu na třech žánrových subkorpusech. Speciální pozornost je věnována nejčastějšímu valenčnímu adverbium, *contrairement à*; práce je doplněna o přehled valenčního potenciálu adverbii nezákončených na *-ment*, která podle zjištění autorky vykazují podobné tendence jako adverbia na *-ment*.

Formální náležitosti práce a její úprava. Práce je psána kultivovaným jazykem a autorka bezpečně ovládá lingvistickou terminologii pro dané téma. Autorka velmi dobře zvládla i obtížný úkol vystihnout pojetí valence v české a francouzské odborné literatuře a zvolit vlastní přístup (str. 33-34). Jazykové a typografické chyby jsou ojedinělé, např. *syntagma* místo *syntagmatu* na str. 35 nebo 38, číslo poznámky před interpunkcí místo za ní apod. Chyby jsou častější ve francouzštině, a to i v přímých citacích (*ils ressembles*, str. 21, *connexion structurales*, str. 22 aj.) a často v transformacích příkladů (*sa chante*, str. 63; *mon songe était [...] ennuyeuse*, str. 63 aj.).

Autorka využívá pro prezentaci tématu rozsáhlé a rozmanité bibliografické zdroje, a dokáže je komplexně a kriticky shrnout. V některých pasážích však není jasné, které části textu jsou parafrázi a které jsou již vlastním přínosem autorky, např. příklady na str. 28-29, str. 35 nebo analýza příkladů (12) na str. 32? Podobně u tabulky 4.a na str. 25-26 by bylo vhodné i v popisku uvést, že jde o data převzatá ze Skot-Hansenové.

Bibliografické odkazování je v práci vedeno systematicky pomocí autora a roku vydání, této volbě však neodpovídá forma závěrečné bibliografie, kde by za jménem autora měl následovat údaj o roku vydání.

Hodnocení obsahu práce. Ve své práci autorka prokazuje schopnost aplikace poznatků shrnutých v teoretické části práce na vlastní analýzu materiálu a také schopnost vlastní lingvistické analýzy, což jí umožňuje dospět i k některým novým poznatkům, zejm. k určení tendence valenčních adverbii k přechodu k sekundárním předložkám. Autorka je rovněž schopna zaujímat kritický postoj nejen k odborné literatuře, ale také ke zvoleným zdrojům materiálu (korpusům, str. 41) a brát v úvahu metodologická omezení spojená s vyhodnocováním dat z nich získaných, zejm. rozdíly ve složení a velikosti korpusů a možnostech korpusového manažeru (str. 48). U korpusu FRANTEXT je třeba poukázat na to, že neoznačkováná část korpusu se na rozdíl od části označkové rozšiřuje každý rok o několik textů, takže v současné době má celý korpus více než 271 milionů slov (4 515

textů), srov. str. 40-41 práce. Celkové výsledky by se pak možná mírně pozměnily, pokud by kromě samotné předložky byla ve FRANTEXTu zadána do dotazu také varianta *amalgamé* (tj. *du, au, aux, dest* Dg) a v *Est républicain* podle TreeTaggeru PRP:det (nebo celkově PRP.*). Získané výsledky však základní tendence ukazují dostatečně.

Autorka účelně využívá statistické metody vyhodnocování dat a výsledky přehledně vizualizuje, např. pro celkové tendence zastoupení valenčních adverbii v jednotlivých žánrových subkorpusech v kap. 4.1. Zde bych pouze byla opatrnější při vyhodnocování dat z FRANTEXTu v tabulce 7 na str. 46: vzhledem k tomu, že není známo, jakou část z daného souboru slov na –ment tvoří ne-adverbiální výrazy, mohou být závěry ohledně rozdílů mezi beletristickými a odbornými texty problematické, přestože je AVV potvrdila. Velmi zajímavý by naopak byl celkový přehled frekvence jednotlivých adverbii ve zkoumaných subkorpusech – autorka uvádí tři nejčastější adverbia v tabulce 13 na str. 51, údaj o frekvenci by však mohl přinést zajímavý sekundární faktor i v kvalitativní analýze, např. v tabulce 14.a na str. 53-54. Podobně by mohl být přínosný i údaj o nejčastějším lexikálním obsazení valenčního doplnění zkoumaných adverbii.

Předkládanou práci považuji za nadprůměrně zdařilou jak z hlediska formálního, tak z hlediska obsahového, a proto navrhuji hodnocení **výborně**.

21. 1. 2014

PhDr. Olga Nádvorníková, PhD.